

[Ministeren for kulturelle anliggender]

kan sige til hr. Tinning, at jeg ikke ville gribe ind.

Det med kvinderne er det ikke muligt for mig at svare på, da taletiden er udløbet.

Tinning (VS):

Ministeren får jo mulighed for et supplerende svar, så det kan vel nås. Men jeg vil foreslå ministeren at bruge sin taletid på at svare på mine spørgsmål fremfor at snakke om alt muligt andet; det kan da gøre det nemmere at nå det hele.

Sagen er ikke, at dette valg har fundet sted, lige præcis som man kunne forestille sig, når man er mig. Og det overrasker mig ikke det fjerneste, at Dansk Håndbold Forbund og toppen i Dansk Idræts-Forbund ikke kan finde ud af i praksis at foranstalte et demokratisk valg. Problemet er, at det har fundet sted, som jeg kunne forestille mig det.

Jeg vil meget gerne have denne institution i gang – nu er den jo etableret – men jeg vil sandelig også gerne, at det sker i det mindste i overensstemmelse med de retningslinjer, som folketingets kulturudvalg har fået oplyst om, som ministeren har oplyst om i et svar til mig, og som Dansk Idræts-Forbund også har oplyst om. Og vi har endnu aldrig hørt, at et valg er demokratisk, fordi en minister mener, at der er en ånd et eller andet sted, som kan siges at være i nærheden af noget, der sikkert er demokratisk.

Så jeg vil godt endnu en gang – ministeren mener ikke, at spørgetiden kan bruges til, at hun forklarer, hvad hun mener med demokrati, men så ved jeg ikke, hvad spørgetiden skulle kunne bruges til – spørge vedrørende de nævnte eksempler: hvis der nu faktisk er flere specialforbund, som har foretaget en valghandling i uoverensstemmelse med reglerne, men muligvis i overensstemmelse med en eller anden ånd, vil det så få ministeren til at gribe ind?

Spørgsmålet om kvinderne, som jeg håber at ministeren får tid til at svare på i denne omgang, lød i al sin enkelthed: når det nu i en betænkning underskrevet i enighed af lederne af landets idrætsorganisationer siges, at kvinderne skal sikres repræsentation i ledelsen og blandt trænerne, og der så faktisk ikke er mere end én ud af otte i ledelsen, og når der endda lige præcis blandt dem, vi

snakker om her, trænerne og instruktørrepræsentanter, ikke er en eneste kvinde, vækker det så ikke bekymring hos ministeren? Eller er det bare et spørgsmål om, at jeg har overset endnu en ånd et eller andet sted?

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg må stort set henholde mig til det, jeg har sagt: at jeg ikke finder, at den fremgangsmåde, der har været fulgt i Dansk Håndbold Forbund, er så afvigende fra det – hvad hr. Tinning og jeg har kunnet forestille os, er for så vidt ligeegyldigt – der var meningen med dette, at det er rimeligt at lade hele valgbehandlingen gå om og udsætte dette arbejde i så lang tid. Det er et skøn. Hr. Tinning kan skønne anderledes, det er hans ret, men jeg skønner på denne måde.

Med hensyn til kvindelig repræsentation skal jeg meget gerne medgive hr. Tinning, at den pågældende liste er et sørgeligt syn, for efter det for mig oplyste er der udpeget én kvinde ud af – jeg kan ikke engang huske hvor mange repræsentanter. Jeg kan sige, at det er min agt at forsøge at afhjælpe dette ved udpegnings af de repræsentanter, kulturministeren sætter ind. Men jeg føler ikke, det ville være rimeligt at kræve, at hele valgbehandlingen skulle gå om, for det har ikke været sat som en betingelse. Det er rigtigt, at det står fremhævet i betænkningen, og jeg kan være enig i intentionerne, men det, jeg agter at gøre, er altså at forsøge at afhjælpe denne skævhed, i det omfang jeg skal udpege repræsentanter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 707

5) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren give mulighed for en modregningsordning for skatteydere, som i disse måneder betaler restskat i 3 rater for indkomståret 1983, og som samtidig har overskydende skat for indkomståret 1984 til gode?«

Skriftlig begrundelse